

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník VII

Paříž, leden-únor 1976

Číslo 1

Drazí přátelé,

náš "Oběžník" vstupuje do svého sedmého ročníku a on sám stejně jako všichni, které nějakým způsobem zajímá jeho osud a osud české pařížské misie, my všichni doufáme, že číslo sedm, které je v bibli výrazem plnosti a úplnosti, předznamenává v tomto případě spíše plnost a tím i konec technických i jiných potíží, na které je minulost našeho společenství opravdu bohatá. Bude záležet samozřejmě na Vás všech, a ne jenom na redakci "Oběžníku" či vedení čs misie. My ze své strany jsme odhodláni se do toho dát se vši vážností.

Dobře si prohlédněte toto číslo, je totiž posledním, jak pevně doufáme, v tomto provedení. Z bilance na str. 3 můžete vyčíst, že je v našich šuplatech a skříních už vše, potřebné k novému rozběhu: nové titulní stránky, hlavice pro stroj IBM, který nám umožní tisknout offsetem, a poslední ale rozhodující element, totiž schůzka redakční rady, na které bude celá akce dána definitivně do chodu, se bude konat v těchto dnech.

Učiníte-li i Vy z Vaší strany krok směrem ke zintenzívnění života v našem společenství, jistě budou dány všechny předpoklady pro to, aby se nám naše společná věc dařila. Sem nepatří ani tak finanční podpora /které samozřejmě máme neustále zapotřebí, jak snadno vyčtete z naší bilance!/, jako spíše

- Váš osobní zájem o misii a její činnost
- Vaše aktivní spolupráce při navazování kontaktů s našimi krajany, jejichž adresu my sami zatím neznáme. Nezapomeňte se vždy zeptat, zda dotyčný nejeví zájem o napojení na naše společenství, nejdříve především prostřednictvím našeho "Oběžníku", to ostatní už pak záleží na každém jednotlivci
- Vaše osobní podněty pro zlepšení naší činnosti, které si nenecháte pro sebe, ale které nám sdělíte písemně nebo osobně při schůzi po naší pravidelné mši svaté
- Návrhy témat k našim přednáškám po mši svaté a hlavně přednášejících, kteří by se jich ujali
- A vůbec všechno rozumné, co napadne Vám a na co my jsme nepřišli

Okolo "Oběžníku" samotného je fůra práce a jen růst počtu osob, které se na jeho vycházení aktivně podílejí může zatížení redaktorů udržet ve snesitelných mezích. Bude třeba urychleně najít několik obětavých osob, které ochotně pomohou při expedici /lepení adres, známek, skládání do obálek, razítkování atd./, jako tomu je v několika případech už dnes. Hledá se také osoba znalá psaní na stroji, a hlavně - vlastníci psací stroj s českou klaviaturou, pro občasnou výpomoc s korespondencí. Spoléháme na Vás!

VSTUPUJEME DO POSTNÍ DOBY

Naše první mše svatá v březnu bude v sobotu po Popelčnické středě a před první nedělí postní. K čemu je dobré mluvit o postní době v církvi, která prakticky zrušila všechna přikázání, týkající se postu? Jako v mnoha jiných případech, zbývá nakonec i zde vlastně jen pravý opak toho, co bylo původním záměrem: mnohý už slyšel o proslulém karnevalu v Brasílii před začátkem postní doby, ale není nic známo o tom, že by se tam se stejným zaujetím slavila také postní doba. Mnohý už ani neví dost dobře, co to je vlastně masopust, ale v lidovém povědomí tato doba zůstala dobou tancovaček, bálů a ke konci přímo nevázanosti. Mardi gras je pojem pro mnohé. Na otázku "čím je pro vás postní doba" dovede dát jakous takous rozumnou odpověď jen málokdo.

A jakoby to všechno nestačilo, církev sama nám v den, kdy postní doba začíná, předkládá k zamyšlení text z evangelia sv. Matouše, kde se dočteme, že Bůh nás napomíná - "když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; neboť zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí ... Když se postíš ty, potřís si hlavu olejem a tvář si umyj, aby neukazoval lidem, že se postíš..." Přitom se tento text čte těsně před nám známým obřadem Popelce, kdy kněz popelkem znamená čela věřících, v přímé linii toho, jak si kdysi Židé sypali popel na hlavu při postu - postup, který Kristus v evangeliu právě kritizuje! K čemu má sloužit postní doba?

Odpověď dává lakonicky krátký text evangelia z neděle, která následuje po Popelčnické středě. Skládá se jen ze tří vět a poslední z nich popisuje jediným tahem pera, tak typickým pro sv. Marka, celou veřejnou činnost Ježíšovu:

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal evangelium Boží: "Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Obrátte se a věřte evangelium." Výraz "obráte se" je jedním z nejsilnějších v celém evangelium a v originále, psaném řecky má význam "změňte smýšlení, staňte se radikálně jinými". V čem spočívá tato změna? Ve víře v evangelium, jak tvrdí sv. Marek sám. Evangelium je "Dobrá zvěst", kterou kázal Ježíš.

Tento text stojí na začátku období, které bylo rozhodující pro Ježíše a které vyústilo v rozhodnutí ze strany jeho ale i židovské vládnoucí vrstvy. Jsme vyzváni, abychom si na příkladu Kristově a to především rozhodujícím konečném období jeho života znovu připomenuli základní pravdy křesťanského života a především - abychom se znovu zaměřili na to v našem životě, co evangelium nazývá nevěrou. Nevěrou je odklon od Boha, našeho Otce v jakékoliv vnější formě. Vše v našem životě, co vypadá spíše jako odmítnutí, než následování Krista; vše, v čem se od něj stále ještě lišíme, přes všechna léta života v církvi a všechen pokrok, kterého jsme mezitím s pomocí Boží už dosáhli. A je toho, Bohu buď žalováno, stále dost a dost v životě každého z nás!

Proto naši předkové v této době znovu a znovu četli Písmo svaté, hlavně Nový zákon. Měli bychom k němu zase jednou sáhnout a pozorně číst zvláště ty pasáže, které nám osobně nastavují neúprosně zrcadlo.

O Kristu, který nesvolával smrt ani tresty na Heroda nebo Samaritány, když mu usilovali o život nebo ho vyháněli.

Který nejenom kázal, ale také žil blahoslavenství z horského kázání.

Který nikdy neprosazoval svou vůli násilím, ani ne u toho, který ho pak zradil.

Který nalomeného stébla nedolomil a doutnající knot neuhasil.

Který se ničím nedal odvést od služby Otci, ani bohatstvím, ani slávou.

Který odpustil slepé, anonymní násilí vojáků i uvědomělou zášť svých přímých nepřátel. A mnoho jiného. Číst a zamyslet se, porovnávat. Vyvodit alespoň jeden malý, dílčí důsledek. Už to by byl obrovský pokrok a způsob prožití postní doby, k jakému jsme vyzváni. Podaří se nám to?

Anebo zůstaneme jen u toho popelce - nebo dokonce jen nostalgii po něm?

FINANČNÍ SITUACE ČESKÉ KATOLICKÉ MISIE V PAŘÍŽI k 1. února 1976:

<u>Příjmy:</u>		<u>Vydání:</u>	
Na hotovosti při nástupu otce Petra Koláře dne 30.10. /p.Šmíd a konto misie/	1.840,-	Nájemné sálu	600,-
Kostelní sbírky	406,25	České tiskoviny	523,70
Příspěvky na "Oběžník"	1.115,-	Poštavné + kancelář	150,20
Příspěvky na misi	235,-	Kostelník St Germain	100,-
Ostatní dary	555,10	Cestovné /Kolář/	176,-
		Oběžník /tisk, obálky, papíry, známky/	183,65
		Nové razítko misie	28,-
		Hosté a drobné dary	142,30
		Materiál pro nový tisk Oběžníku offsetem	323,-
		Nové titulní stránky zmenšeného formátu Oběžníku /16 000 kusů/	2.055,60
CELKEM:	4.151,35		4.282,45
	- 4.282,45		
ROZDÍL:	- 131,10 ff		

Bilance je tedy mírně negativní, scházející částku prozatím uhradil otec Kolář, než misijní konto naskočí zase do pozitivních hodnot. Vysvětlení tohoto stavu je snadné: okolo vánoc je třeba vždy zaplatit nájemné sálu a tentokrát k tomu navíc přibýly výdaje za natisknutí nových titulních stránek našeho "Oběžníku", které tvoří skoro polovinu všech výdajů misie. Zato teď máme v tomto ohledu postaráno na několik let dopředu /průměrná spotřeba titulních stránek je asi 4 500 kusů ročně/.

V bilanci nejsou zahrnuty osobní dary otci Kolářovi, tj dary členů našeho společenství, věnovaných výslovně k osobnímu použití. Dále v ní nejsou mešní intence, tj peníze darované s přáním vzpomínky při mši svaté, ani příspěvek na živobytí správce čs misie, který obnáší 720,-ff měsíčně a jehož dárce je prostřednictvím pařížského arcibiskupství organizace "Église en détresse". Neochabne-li štědrost našich krajanů, dostane se misie jistě brzy zase i finančně nad hladinu a bude moci pomalu začít uvažovat i o dalších zlepšeních své práce, k nimž v první řadě bude patřit starost o získání další místnosti, která by mohla sloužit jako přijímací místnost a kancelář otci Kolářovi, případně i jako příruční knihovnička a podobně. Zatím na nic takového není ještě pomýšlení. Za období od uveřejnění posledního čísla "Oběžníku" v minulém roce a za naděje do budoucna necht' mluví, kromě čísel v naší bilanci, také úctyhodná řada těch, kdo nám finančně v uplynulém období pomohli a jejichž jména zde v abecedním pořádku uvádíme -- pokud si výslovně nepřáli nebyt' jmenováni. Jde o pány a dámy

Anonym /3 krát/, Aillet,	Baloun,	Bartáková
Bernák, Braud,	Bubáková,	Didoski
Dolgorouky Flipo,	Homola,	Choutková,
Juříček, Knazovická,	Krize,	Křížová,
Kuhn Leopold,	Monzer,	Machová,
Nečasová, Nikodem,	Nutzová,	Peška,
Petr, Poumayrol,	Prokšová,	Smutek,
Streitzig, Šmíd,	Štěbeta,	Tintant,
Vooght, Skala,		

- Znáte historii Ellwangen?

Podle staré slovanské tradice, potvrzené novějším bádáním německých specialistů, byl v klášteře v Ellwangen, severovýchodně od Stuttgartu, vězněn německým biskupem z Řezna sv. Metoděj. Stalo se tak v letech 870 až 872. K uvěznění došlo, když sv. Metoděj musel projít řezenskou diecézí na své cestě do Říma, kam byl předvolán kvůli sporu o slovanskou liturgii.

Tehdejší řezenský biskup těžce nesl, že celé rozsáhlé panonské území bylo vyňato z jeho pravomoci a svěřeno Metodějovi a využil příležitosti k pokusu o likvidaci nepohodlného biskupa.

V r. 1970 byla do zdi zemského soudu umístěna kamenná deska, znázorňující řezenský proces se sv. Metodějem a od tohoto výročí je Ellwangen cílem mnoha slovanských poutníků i turistů. Zvláště okolo svátku svatého Cyrila a Metoděje, tj. 5. července a ve svátek sám, se zde shromažďují k národní pouti početní krajané z Německa, Švýcarska i odjinud.

Při příležitosti státní návštěvy T. Živkova, bulharského ministerského předsedy, byla na zdi odhalena další deska, zhotovená jedním z předních bulharských výtvarníků. Reliéf je z bronzu a váží 250 kg. Slavnostního aktu, který se konal 28. listopadu 1975 se zúčastnili dva členové bulharské státní rady a členové městské rady v Ellwangen, v čele se starostou města.

Zatímco kamenná pamětní deska se vztahuje k osudu sv. Metoděje v Ellwangen, představuje bronzový reliéf sv. Metoděje jako spoluautora slovanského písma. Bulharský výtvarník prý si při odhalování desky trochu postěžoval, že mu zakázku svěřili 4 dny před odjezdem delegace do Německé Spolkové Republiky... Připomínáme, že při příležitosti loňské české národní pouti do Ellwangen dne 5. července byl na křížě vysvěcen náš otec Petr Kolář.

- Slyšeli jste už o "Evropských Listech" ?

Jde o nedávno založené evropské vydání "Amerických Listů", které ve Spojených Státech vycházejí česky už přes sto let. Patří k jedním z mála týdeníků, které ještě vycházejí v české řeči v západním světě. Jsou tištěny v USA a letecky posílány do Švýcarska, odkud jsou pak expedovány do západoevropských států. Přinášejí každé pondělí pravidelně komentáře i krátké zprávy k událostem v Československu i jinde ve světě, kulturní zpravodajství, sportovní přehledy aj.

Zájemci o ukázková čísla nebo zkušební měsíční zasílání /obojí zdarma/ si mohou napsat na adresu

EL, 6000 Frankfurt/M 70, Postfach 700 103

Případné půlroční předplatné pak činí 39,-franků za 26 čísel.

- Zemřel prelát F. Dvorník

Smrt ho zastihla dne 4. listopadu 1975 v jeho rodné Chomýži pod Hostýnem, kam přijel v srpnu, jako jiná léta, na prázdniny. Pro naše krajané ve Francii a hlavně v Paříži nebude bez zajímavosti, že tento vědec světového jména prožil velkou část svého života právě ve Francii - nejdříve jako student na proslulé Sorboně, kde zahájil svou vědeckou kariéru doktorskou prací na téma "Slované, Byzanc a Řím", potom jako emigrant během druhé světové války. Až do poslední chvíle byl profesorem na proslulé americké Harvardově universitě.

Zájemce o život a dílo tohoto velikého Čecha našeho století upozorňujeme na přednášku, kterou pro nás přislíbil udělat pan Peška /viz náš program/.

Něco o česko-francouzských vztazích

Česko-francouzské vztahy v té formě jak jim rozumíme my dnes, jsou něčím novým. Ve středověku a až do ztráty české samostatnosti existovaly jen vztahy "na nejvyšší úrovni", to jest mezi světskou a církevní vrchností obou zemí. Národy samotné se jako celek sice na těchto stycích podílely jen velmi okrajově, přesto však šlo styky důležitější, než se všeobecně má zato. Čeští králové se poměrně často obraceli do Francie, když hledali podporu politickou nebo diplomatickou a také zde hledali napojení na tehdejší evropskou kulturu.

K poslednímu takovému pokusu, bohužel neúspěšnému, došlo za vlády krále Jiřího z Poděbrad, který správně rozeznal nebezpečí, hrozící Čechům a celé střední Evropě šestnáctého století a začal hledat někoho, kdo by byl dostatečně mocný, aby mu pomohl a přitom neohrožoval českou samostatnost. Historické zkušenosti ze svazků s německými panovníky ho vedly k tomu, že se pokusil čelit nástupu Habsburků na jedné a muslimskému nebezpečí, které se v jeho době začalo objevovat na obzoru na straně druhé dohodou s francouzským králem. Ten však návrhy Jiřího z Poděbrad neshledal dosti zajímavými pro sebe a své záměry v Evropě a odmítnul. Jiřímu se nepodařilo najít vhodnou protiváhu nepříznivého vývoje uvnitř i vně českého království a pozdější vývoj mu dal za pravdu: jeho snahy byly vlastně posledními činy skutečně českého krále. Běh dějin pak už nezadržitelně směřoval k Bílé Hoře a úpadek v českém království nevedl jen ke ztrátě lesku české koruny, nýbrž ke ztrátě samostatnosti vůbec.

/Z přednášky prof. Šnejdárka dne 17. ledna
v sále u St Germain d'Auxerrois/

NÁŠ PROGRAM:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci, vždy v 17.30 hod v kostele St Germain d'Auxerrois, 2, Place du Louvre, Paris 1e. Od 17. 00 hod příležitost ke sv. zpovědi česky. Po mši sv. pravidelná setkání v přilehlém sále. Konkrétně si poslechneme přednášky

- 21. února - univ. prof. Šnejdárek, franc.-čs styky II
- 6. března - p. Peška, F. Dvorník in memoriam
- 20. března - univ. prof. Šnejdárek, franc.-čs styky III

Důležité upozornění!!!

Třetí sobota v měsíci dubnu připadá na Bílou sobotu, den hlubokého smutku v církvi, která v tento den neslaví žádnou mši svatou. Proto jsme nuceni výjimečně přesunout naši obvyklou mši svatou na další sobotu, o týden později, tj. na 24. dubna ve stejnou dobu jako obvykle. Poznačte si tuto změnu už dnes, třebaže ji budeme ještě opakovat v příštím čísle Oběžníku.

Otec PETR upozorňuje na kající pobožnost, která se koná v úterý Svatého týdne, tj dne 13. dubna v 20.45 hod v kostele sv. Ignáce, 33, rue de Sèvres. V průběhu této pobožnosti, na jejímž spoluutváření se bude podílet, bude i pro ty, kdo se jinak nehodlají zúčastnit, příležitost ke sv. zpovědi česky, celkem asi od 17.00 do 21.30 hod. Využijte této příležitosti k vykonání velikonoční sv. zpovědi, jako přípravy na největší svátek v roce! Poznačte si také fakt, že návštěvními dny u otce Petra /sídlo čs misie, viz dole/ se nenásilně stále jasněji stávají dny pondělí, pátek, sobota a neděle. Ve zbylé tři dny je pravděpodobnost zastihnout jej doma, nebo v kostelní kanceláři, podstatně menší.

"Oběžník-Circulaire" - janvier/février 1976. Bulletin de la Mission Catholique tchèque. Périodique paraissant 6 fois par an /abonnement 10,- ff/.
diteur responsable: P. Petr Kolář, Mission catholique tchèque, 35, rue de Sèvres, 75006 Paris, tél 548-25-26 nebo 544-58-91, C.C.P. 2013863 M Paris